

Småbladet lind

Småbladet lind, skov lind (*Tilia cordata*)

Højde	Op til 35 meter
Form	Enstammet træ
Blomstringstid	Juli
Frugttype	Nød
Modningstid	Oktober - november
Lys	Skyggetålende
Jord	God
Fugt	Middel til tør
Vind	Middel
Vårfrost	Sårbar
Saltsprøjt	Tålsom

Udbredelse

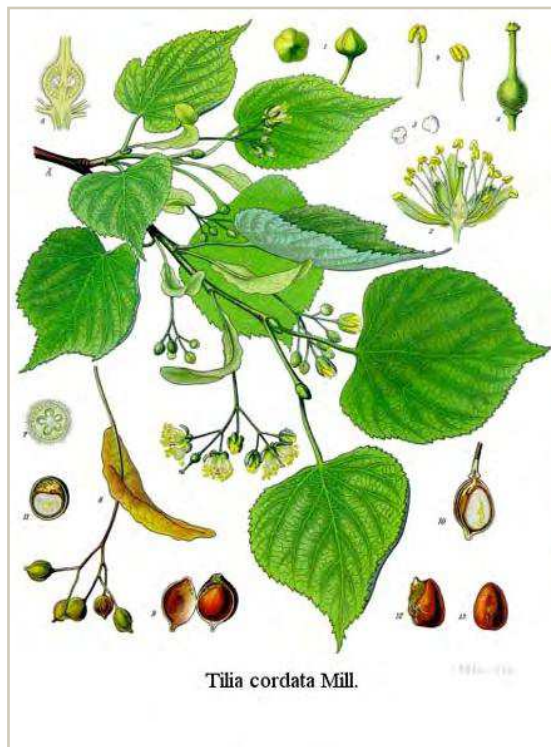
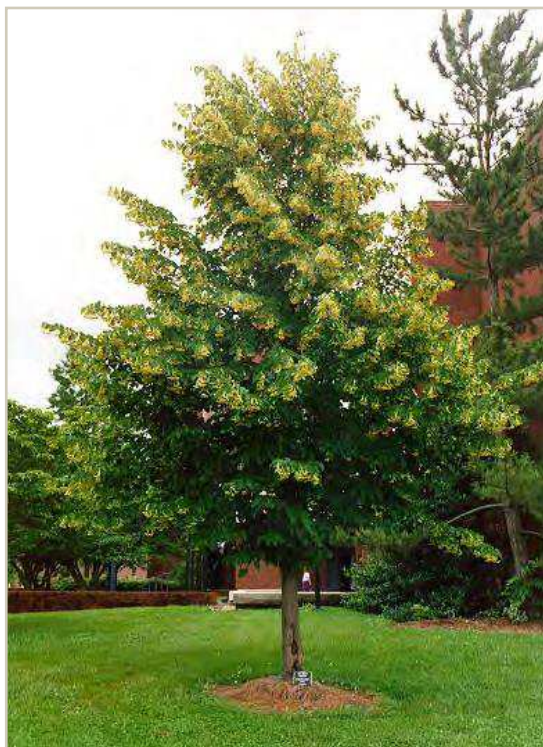
Den småbladede lind findes overvejende i den østlige del af Danmark, men ses desuden hist og her i det vestlige og nordlige Jylland. Bortset fra enkelte lokaliteter er lindens forekomst meget sporadisk, og arten er trængt meget tilbage af kulturskovbruget. I Østeuropa findes der større sammenhængende lindeforekomster.

Beskrivelse

Lind er et stort, sædvanligvis bredkronet træ. Hovedstammen er som regel kort og tyk, hvorefter den deles i flere parallelle stammer. Ung bark er gul og glat, ældre bark ru og grå; stammebarken sprækker i lange furer. Bladknopperne er store, spredte, ægformede og glatte med to knopskæl. Bladene er skævt hjerteformede og spidse med savtakket rand. Blomstringen finder sted efter løvspring i juli. Blomsterne sidder i små kvaste. De er små, gullighvide og stærkt duftende. Frugterne er kuglerunde nødder, som spredes af vinden sammen med hele frugtstanden v.h.a. et blivende støtteblad, der fungerer som vinge.

Voksested

Linden er et naturligt forekommende skovtræ i Danmark, og er formentlig indvandret for mere end 7.000 år siden og har været dominerende i varmere perioder. I Danmark udkonkurreres den imidlertid let af bøg, som er mere kuldetålende og har bedre selvfor yngelse via frø. Hvor linden er etableret, kan den regenerere vegetativt. Den kan klare sig på forholdsvis dårlig jord, men er talrigst på de fede jorde.

Anvendelse i landskabsplantninger

Linden kan gro i det meste af landet; i Vest-danmark bør man dog undgå direkte vind-eksponering. Arten er fremragende i blandede landskabsplantninger f.eks. i kombination med eg, birk, asp og røn samt buske som tørst, hæg og hyld. Blomstrende lindetræer tiltrækker bier og andre insekter, mens frøene ædes af fugle og løvet af hjortevildt. Linden danner, i modsætning til bøg, let omsættelige blade, som fremmer en rig bundflora. Lind danner talrige stødskud og tåler desuden beskæring samt styring.

Herhjemme er frøsætningen generelt dårlig, da succesfuld frøsætning bl.a. er afhængig af tilstrækkelig varme på blomstringstidspunktet.

Valg af plantemateriale

Skov- og Naturstyrelsen anbefaler, at der til landskabsplantninger bruges planter af en afstamning, der sikrer, at de er robuste og på lang sigt kan tilpasse sig eventuelle klimaændringer. Derfor foretrækkes genetisk brede danske frøkilder.

På hjemmesiden www.plantevalg.dk kan der hentes oplysninger om valg af frøkilde.

Anden anvendelse

Lind har gennem historien været anvendt til en lang række specielle formål. Den har været anvendt til foder, er glimrende til træskæring,

rebframstilling, plantemedicin og »lindehonning« er meget eftertragtet. Te af tørrede lindeblomster siges at virke beroligende samt at lindre forkølelse og hoste. Desuden er lind yderst velegnet som park og vejtræ.

Kilder

Larsen, J. B. (red) (1997). Træarts og proveniensvalget i et bæredygtigt skovbrug. Dansk Skovbrugs Tidsskrift 82, side 112-116.

Møller, P. F. og H. Staun (2001). Danmarks træer og buske. Politikens forlag.

Ødum, S. (1969). De vildtvoksende træer og buske. Danmarks Natur bind 6: Skoven, side 143-199.

Fortegnelse over frøkilder, se www.frøkilder.dk

